

Zašto nam propada sport?

Napisao Petar Andrejić
subota, 10 januar 2015 17:35

Do pre dve godine, mesne zajednice u naseljenim mestima, vodeći se domaćinskim principima, između ostalog pomagale su i sport u svojim mestima. Novca nije bilo previše, ali se domaćinski raspodeljivalo, pa su svi, ipak, bili zadovoljni a klubovi su se razvijali. Obnavljan je rad nekih klubova koji je u ranijim godinama zamro, pa je tako u Starčevu, pored agilnog fudbalskog i odbojkaškog, svoje mesto ponovo našao i košarkaški a potom i stonoteniserski, ragbi i šahovski klub koji su obnovili svoje aktivnosti.

A onda je sve prešlo u ruke Grada i Pančeva. Treba istaći da to nije bilo dobrovoljno, Mesne zajednice su se bunile, ali to nije pomoglo. U prilog gradskim vlastima išao je i izveštaj državnog revizora koji je ustanovio da mesne zajednice, po Ustavu i Zakonu, ne mogu i ne smeju da pomažu sportske klubove, koji su udruženja građana, i kao takvi, nisu deo državne infrastrukture.

Prve godine primene novih pravila, postojao je džentlmenski dogovor Grada i Mesnih zajednica da se onaj novac koji je do tada išao kao podrška klubovima u naseljenim mestima, u istom iznosu deli po konkursu i na dalje. Ali, samo prve godine. A onda je to prestalo da bude tako. Epilog, posle dve godine, poražavajući je. U našem mestu, to izgleda ovako: fudbaleri i odbojkaši, od borbe za viši rang, prešli su u bitku za opstanak u sadašnjim rangovima takmičenja - Vojvođanskoj i Prvoj ligi Srbije. Pri dnu su tabela. Košarkaši jedva opstaju, stonoteniserski klub se gasi, a ragbisti su se opredelili za par aktivnosti godišnje. Šahisti, takođe kubure sa sredstvima.

Šta će se desiti sa sportom u naseljenim mestima, pa i kod nas nije teško prognozirati. Usled smanjenja sredstava za sport u gradskom budžetu, dotacije će biti još manje, a Mesna zajednica će moći da samo nemo posmatra kako se ono što je godinama građeno osipa i nestaje. Svi zajedno, mi to nismo zaslužili.